

CO ŁĄCZY NARODY?

Informacje wstępne: czas trwania – jeden miesiąc

Klasa: 0 i dzieci młodsze

Wiek dzieci: pięcio- i sześciolatki

Liczba dzieci: 26

Czas trwania zajęć: 30-40 minut

Cel ogólny: poznanie kultury innych krajów, kontakt ze sztuką, komunikowanie się z otoczeniem (werbalne i niewerbalne).

Cele szczegółowe

Dziecko:

- poznaje kulturę innego kraju (zwyczaje, architekturę, malarstwo, przyrodę, folklor, muzykę, potrawy),
- korzysta ze źródeł (książki, mapy, foldery, pocztówki, czasopisma, zdjęcia),
- posługuje się wiedzą teoretyczną w praktyce,
- rozwija kompetencje komunikacyjno-poznawcze (porozumiewanie się, meta-poznanie),
- pracuje indywidualnie i w zespole,
- posługuje się językiem angielskim,
- rozbudza wrażliwość poprzez zaangażowanie emocjonalne.

Struktura zajęć: Cykl zajęć poświęcony integracji państw Europy

Scenariusz zajęć: przeprowadzony metodą projektów

Jest to metoda planowania, organizowania i oceniania własnej działalności (zbierania i selekcjonowania informacji, rozwiązywania problemów pracy w grupie, podejmowania decyzji, oceniania i komunikowania się).

Cel i zastosowanie: Metodę można zastosować w pracy dydaktycznej i wychowawczej.

Istota jej polega na tym, że dzieci samodzielnie lub z pomocą nauczyciela realizują „duże zadania”. Nauczyciel określa ramy projektu.

Mój projekt obejmował wszystkie etapy projektu, tj. zaangażowanie, poszukiwanie, transformacja, prezentacja, ocena projektu.

Zaangażowanie:

- 1) przygotowanie dzieci do pracy poprzez dokładne zapoznanie ich z metodą (wyjaśnienia, rozmowy, przykłady z życia, plansze),
- 2) wprowadzenie dzieci w tematykę zagadnienia (poznanie celu działania, zabawy integracyjne metodą pedagogiki zabawy – taniec i piosenka, rozmowy o potrzebnych materiałach).

Materiały: książki, ilustracje, atlasy, czasopisma, piosenki, widokówki, zdjęcia, kasy i płyty CD, kasecie video, odtwarzacz, radiomagnetofon CD, tkaniny,

wstążki, aparat fotograficzny, instrumenty muzyczne, karty pracy, kolorowanki (stroje ludowe Europy), papierowe sylwety postaci, klej, nożyczki, kredki, markery, worek z materiału, blok rysunkowy biały i kolorowy A-3 i A-4, karty pracy, karty ewaluacyjne zajęć metodą pedagogiki zabawy, dyplomy, pędzle i farby, szary papier, wzory szlaczków greckich, ceramika, plastelina, balony, szarfy, bibuła kolorowa, portfolio.

Poszukiwanie:

- 3) Sformułowanie i wybór tematu lub cyklu projektu oraz podział zadań w zespole. Ustalenie zasad pracy w zespole (jak podejmować decyzje i rozwiązywać konflikty, kto będzie liderem poszczególnych grup oraz jak podzielimy odpowiedzialność za realizację zadań, kiedy zostanie wykonane, robocze ustalenie nazw-tytułów tygodni pracy, np.1 tydzień „Bilet do Europy – Unia Europejska”, 2 tydzień „Poznajemy kraje Unii – Grecja”, 3 i 4 tydzień „Grecja w tańcu i piosence” – utworzenie zespołu wokalnno-tanecznego).

- 4) Przygotowanie do realizacji opracowania projektu.
 Opracowanie instrukcji do projektu, opracowanie harmonogramu konsultacji dla dzieci – określenie czasu i dnia tygodnia oraz określenie czasu na realizację projektu. Opracowanie kryteriów oceny projektu według powierzonych zadań, np. kto będzie tańczył i śpiewał (próby), kto będzie wykonywał inne zadania oraz pożądaných efektów (przedstawienie na rysunkach, schematach – z przypisanymi imionami dzieci do zadań).

Zawarcie KONTRAKTU

Temat: „*Co łączy narody?*”

Data: 1 kwietnia

Kontrakt zawarto pomiędzy: nauczycielem a dziećmi (pięcio- i sześciolatki)

Na mocy niniejszego kontraktu dzieci przyjmują temat projektu do wykonania w formie pracy indywidualnej, pracy w parach, pracy w grupach oraz pracy zespołowej.

Dzieci zobowiązują się do prezentacji dotyczącej wykonania projektu w terminie jednego miesiąca (od 1.04.-30.04.2003 r.).

Dzieci zobowiązują się do zaprezentowania projektu w dniu 30.04.03 r. Nauczyciel zobowiązuje się do opieki nad pracą dzieci i ustala terminy konsultacji (wtorek i czwartek).

Podpis dzieci oraz podpis nauczyciela

Transformacja

- 5) Realizacja projektu. Zbieranie i opracowywanie informacji (wypełnianie mapek, kart pracy, tworzenie plakatów, zaproszeń, muzykowanie – śpiewanie, tańczenie, zabawy, quizy, konkursy ,zgaduj-zgadule, granie na instrumentach, rozmowy z rodzicami oraz zaproszonym gościem).

Realizacja zadań cząstkowych przez poszczególne grupy.

Opracowanie sprawozdania (może być w formie portfolio, podziękowania, rysunki)

Prezentacja i zarazem konfrontacja z innymi zespołami – wymiana doświadczeń

Uczniowie przygotowują prezentację swojej pracy zgodnie z instrukcją (w prezentacji uczestniczą wszyscy członkowie zespołu oraz zaproszone grupy przedszkolne, nauczyciele, rodzice. Po prezentacji na miejscu, dzieci prezentują się w Domu Kultury w ramach II Przeglądu tańca i piosenki „Europa w tańcu i piosence”

Ocena projektu

Ocena projektu (wg kryteriów, instrukcji – podsumowanie działań oraz podziękowania, dyplomy, zdjęcia, ocena jury i publiczności, samoocena, nagroda dla zespołu, występ dla telewizji Te-De, poczęstunek oraz wspólna radość.

KOMENTARZ

Na podstawie własnej pracy mogę stwierdzić, że odnalazłam – jako nauczyciel to, czego szukałam. Zaczynem była inspiracja sztuką – szeroko pojętą. Oczywiście należało stworzyć ku temu warunki, aby móc ją rozwijać. Mało tego, trzeba było wyjść na zewnątrz – podzielić się pomysłem z innymi, skonsultować ze specjalistami z dziedziny sztuki, aby „wyjść poza schemat” myślenia, działać twórczo.

W kontekście zawodu nauczyciela dobrze jest bazować na potrzebach dzieci w tym wieku i aby „pociągnąć” wychowanków do kreowania siebie i rzeczywistości powinno bazować się na „skojarzonym wiązaniu” różnych symboli, uczynić tak, aby treść przekazu stała się dla nich zrozumiała – komunikatywna. Stanowi to punkt zwrotny w myśleniu i działaniu twórczym dzieci. Zdolne są do przekazania tego, co prezentują w sposób czytelny (taniec, piosenka), zrozumiały dla odbiorców. Odczuwając radość z tworzenia i prezentowania stają się jakby nośnikami wartości uznawanych za wspólne, bo uniwersalne dla wszystkich ludzi (jedność, radość, wspólny język gestów oraz werbalny – język angielski). Potwierdza się zasada „symbol cię przeniesie”. Język muzyki zawarty w formie tańca i piosenki staje się zrozumiały dla innych narodów. Osiągnięcie ponadczasowości przestrzeni to cel główny tego działania.

Szczególnie wartościowa jest metoda projektu – pokazuje nową perspektywę, wyzwala inicjatywę, samodzielność w temacie i sposobie realizacji, edukatorów obliguje do konsultacji i życzliwej korekty. Nasza wspólna praca doskonalila wiele umiejętności o charakterze integracyjnym, wzbogaciła mój warsztat pracy jako nauczyciela, powodując wzrost samouznania.

Praktyczna weryfikacja zaplanowanych działań z ocenianiem, w jakim stopniu planowane działania były trafne, optymalne, jaka była wartość społeczna, dodała energii, wymagała zmiany sposobów myślenia samego nauczyciela, pracy ucznia, nawet dyrekcji placówki. Nowatorskie podejście było z korzyścią dla dzieci, obudziło w nich entuzjazm i wiarę w siebie, podniosło autorytet nauczyciela, który stał się pomocnikiem w odkrywaniu wiedzy, a nie jej skarbnicą.

Miły był etap prezentacji zespołu – pokaz tańca i piosenki to kwintesencja radości w jedności, a także konfrontacja z innymi zespołami, czyli przejrzenie się jak w zwierciadle społecznym.

Szczególnie trudnym momentem był etap transformacji wymagający ogromnego zaangażowania serca i współpracy nauczyciela z dziećmi, rodzicami i społecznością nauczycielską. Wiele czasu poświęcono na próby układu tanecznego. Pomocne okazały się zabawy w muzykowanie oraz pomoc osób z zewnątrz – akompaniament do piosenki był „na żywo”, dzięki współpracy z dziećmi ze Szkoły Muzycznej.